

[Inger Gautier Schmit.]

helt uforstaaende over for vore Bemærkninger i saa Henseende. Jeg kunde tænke mig, at de Bemærkninger, vi ved denne Lejlighed har fremført fra vor Side, maaske vil give Anledning til, at man paa et senere Tidspunkt, naar dette Spørgsmaal kommer til at foreligge ved større Lovforslag, vil tage vore Betragtninger med ind under Overvejelserne.

Indenrigsministeren. (*Jørgen Jørgensen*): Det er rigtigt, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit nu sagde, at vi i Udvalget har drøftet forskellige Ting i Forbindelse med Lovforslaget, dels hvilke Læger der skal kunne foretage Vaccinationen, og dels Spørgsmaalet om Refusionen.

Det er Meningen, at alle praktiserende Læger skal have Mulighed for at udføre Vaccinationen. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, anser vi det for ønskeligt, at det i saa høj Grad som muligt bliver den Læge, Hjemmet normalt benytter, der kommer til at udføre Vaccinationen. Men der kan komme Tilfælde med store Epidemier, hvor det kan være ønskeligt, at ogsaa andre end de praktiserende Læger kan autoriseres, og det aabner Lovforslaget altsaa Mulighed for.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om Staten skal refundere Halvdelen eller en anden Del af Udgiften, har jeg i Udvalget sagt, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa her i Tinget i Gaar, at det er den normale Fordeling for alle Udgifter efter Epidemiloven, og det har jeg ikke ment der var Grundlag for at ændre i Forbindelse med dette Lovforslag. Om Kommunerne skal bære en større eller mindre Part af Udgifterne i Tilfælde, hvor Staten og Kommunerne i Fællesskab løser visse Opgaver, er et principielt Spørgsmaal, der maa drøftes i en større Sammenhæng. Der er her Tale om at overlade Kommunerne at sørge for, at en Vaccination gennemføres i saa stor Udstrækning som muligt, og der er paalagt Kommunerne en vis Andel af Udgifterne, men jeg erkender, at da Kommunerne her i væsentlig Grad er uden Indflydelse paa Udgifternes Størrelse, er det rimeligt, at Staten bærer en Del af dem. Maaske det ogsaa var rimeligt, om Staten bar en større Del, end der her foreslaas. I de Sager, hvor Kommunen har en væsentlig Indflydelse paa Udgifternes Størrelse, bør Kommunen bære en større Anpart end i Sager, hvor det paa Forhaand er fastsat i Lovgivningen, hvor meget der skal betales, og hvor Kommunen ingen Indflydelse har paa Udgiftens Størrelse. Naar man ønsker,

at Kommunerne skal være med til at yde Tilskud, er det bl. a. for derigennem at skabe en vis Interesse for, at der administreres økonomisk og fornuftigt. Jeg er slet ikke uvillig til at drøfte hele dette Spørgsmaal ved anden Lejlighed, men jeg mener, at dette lille Lovforslag ikke bør danne Udgangspunkt for saadanne almindelige principielle Drøftelser af Refusionsreglerne, men at man bør holde sig til den hidtil fulgte Praksis, hvorefter Staten og Kommunen deler Udgifterne lige.

Jeg takker i øvrigt Udvalget for Arbejdet og Indstillingen og kan anbefale det stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1
vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—4
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2
vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Kommunerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1492).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.